

یکی از برادر زاده‌های خود همزنگانی بود مارچوبه را زیاد دوست میداشت ولی آنرا با باروغن زیتون خورده بعکس برادر زاده که آنرا ساده دوست میداشت یا باسر که ونمک هیخورد. فقط نه هر وقت که مارچوبه داشتند باشپز خود سفارش همداد که نصف مارچوبه‌ها را با باروغن زیتون درست کرده نصف دیگر را که حصه برادر زاده بخشید ساده یا باسر که ونمک بیاورند. روزی قبل از ناهار که در آن روز مارچوبه داشتند با برادر زاده در کتابخانه نشسته مشغول صحبت و مطالعه بود از اتفاقات برادر زاده له او هم پرس شده بود در همان حین سکته کرد و از حندلی بزمین افتاده جان میداد. فقط نه با سرعت از جابر خواست و از درب اطاق خارج شده آشپز را با کمال عجله صدازد و گفت همه باروغن زیتون! همه باروغن زیتون!

* (۸۴۳) * ارزیس طرات

ارازیس طرات ه باعقیده سورخین قدیم نوه ارسسطو بود سه قرن قبل از میلاد حضرت مسیح در یونان طبابت درده اورا برای معالجه پسر سلو اوس پادشاه شامات بدربار سلطنتی این پادشاه احضار نمودند. چون مریض را معاينه و تحقیقات لازمه نمود دید شاهزاده مبتلا به مرض عشق است ولی عشقی بود که معالجه آن بمنظار ناممکن آمده زیرا دانست که آن پسر به اسظر اطونیس سوگلی پادشاه عاشق شده است. در این موقع که موقع خیلی باریکی بود طبیب تدبیری اندیشیده و آن تدبیر را به موقع اجرا نهاده کاملاً موفق گشت یعنی وقتی که بحضور پادشاه آمد و شرح حالات شاهزاده را بیان نمود گفت این یکاوه فرزند اعلیحضرت مبتلا به مرضی است که معالجه آن معلوم است ولی برای من ممکن نیست که آن

معالجه را معمول بدارم. شاه پرسید چطور؟ گفت مرض شاهزاده که متأسفانه او را حتماً بهلاکت خواهد رساند مرض عشق است ولی افسوس عاشق زنی شده است که دسترسی باو ممکن نیست. شاه پرسید این چگونه زنی است که دسترسی باو ممکن نیست؟ گفت آن زن عیال من است که سابقاً پسر پادشاه او را دیده و عاشقوی شده ولی برای من ممکن نیست که از عیال خود قطع نظر نموده او را پادشاهزاده بدهم. شاه در این باب هر قدر اصرار نمود او از سلطراں استنکاف ورزیده گفت ممکن نیست من دست از عیال خود که بی نهایت دوستش دارم برداشته او را بکس دیگر بدهم اگر فرضاً پادشاهزاده سوکلی اعلیحضرت عاشق شده بود آیا اعلیحضرت چنین اقدامی نموده او را بوی میدادند؟ شاه گفت بدیهی است محض نجات دادن او از مرگ هیچ مصایب نکرده میدادم طبیب چون تقدیم قسم این قول را از پادشاه دریافت نمود مطلب را اظهار داشته گفت بله پادشاهزاده عاشق اسطراطونیس است. شاه بقول خود وفا نموده آن زن را به پسرداد و بهمین معالجه مرض پادشاهزاده کاملاً بر طرف شده شفا یافت. طبیب حق العلاج شاهانه دریافت نموده و در آن دربار بسیار مقرب شده طرف شور و مصاحبیت پادشاه واقع کشت.

* ۸۴۴ *

علاج قولنج

یک طبیب دیگری که بعکس ارازی سلطراں در معالجه بدبخت واقع شد و اغلبی حکایت او را شنیده‌اند طبیبی بود که او را برای یکی از خوانین صحرائی که قولنج کرده بود خواسته بودند گفت میباید چهار آب اماله معمول شود. خان حاکم که در تمام عمر ممکن نبود کسی این قبیل صحبت‌هارا

گوشزد وی نماید گفت مرا امالة کنند! طبیب که ملتفت خطای خود شده بود گفت خیر عرض میکنم برای صحت وجود مبارک و رفع قولنج لازم است بطبیب چهار آب امالة ریخته شود. خان گفت بسیار خوب وامر باجرای این دستو العمل داد.

— ۲ —

عَطْسَه

* ۸۴۵ *

منجمی که ادعای غیب داتی میکرد وارد منزل شد در صورتیکه قبیل از آمدن وی زنش با رفیق خود مشغول عیش و عشرت دود و چون زن آمدن شوهر را دید چاره جز آن نیافته بود آه رفیق را در دولابچه اطاق پنهان کند. منجم با زن وارد اطاق شده تزدیک همان دولابچه نشست. شخص پنهان شده را عطسه شدیدی عارض شده خود داری نتوانست کرد. منجم که صدای آن عطسه شنید کمان کرد زن عطسه نموده گفت عافیت باشد. زن در جواب آن غیب دان گفت سلامت باشی.

—————

* تو لید مثل

از رفائل نقل میکنند وقتیکه هنور شاگرد و در کارخانه نفاثی تزد استاد مشغول مشق و تعلم بود روزی استاد وارد دارالصناعة شده دید در روی یک صفحه مقووا باصطلاح بسیار متعارف تولید مثل نموده و آن مقووارا با محول خود بروی میز نهاده اند. معلم برآشفت و گفت این کثافتکاری را که کرده است؟ شاگردان بخندیده درافتادند و معلم تزدیک شده چون بنظر دقت نگاه کرد ملتفت خطای خود شده رفائل بود که

شبیه نولید مثل را در روی صفحه مقوای رسم کرده بود. استاد گفت در هر حال بسیار کثیف منظر است این را از اینجا بردارید. روز دیگر باز استاد وارد اطاق شده مقوای را با آن نقش در درجای خود دید. گفت مگر من نکفتم این را از اینجا بردارید و دست برده خواست آنرا بردارد ولی داشت آلوده شده این بار در روی مقوای شبیه سازی نکرده بودند ملکه واقعاً نولید مثل نموده بودند.

نگین انگشتدر

*(۸۲۷)

پادشاهی در نمیشه داشت	هزار	بهر انگشتی نگینی داشت	هزار
خواست تنشی له شدش دونه	هزار	هر نفر کافکند بنقش نظر	هزار
کاه شادی بکسر دش غفلت	هزار	گاه انده نباشدش محنت	هزار
هرچه فرزاد بود در ایام	هزار	درد اندیشه ولی همه خام	هزار
زنده پوشی یدید شد آن دم	هزار	گفت نگار بگذرد این هم	هزار

زاد الحمقاء

*(۸۴۸)

جوائی احق خواست کاغذی بنا مزدخود بنویسد بدکان کنایه فروشی رفت و دناب ترسیل با مراسله نگاری را که بفرانسه آرا زاد الحمقاء و رهنمای الاغ مینامند خرید و از روی آن مکتوبی بیرون نویس کرده برای نامزد فرستاد. نامرد در جواب نوشت مکتوب شما و اصل شد ورق را برگردانید جواب آن در صفحه پشت نوشته شده است.

جواب صدر اعظم * ۸۴۹ *

بکی از صدور فرانسه در اولین بار که سخنور لوی هجدهم آمد
عینک و دستمال و اتفیه دان خود را در خمن صحبت دروی میز پادشاه
نهاد. شاه آنها را نشانداده گفت از قرار معلوم گویا خیال دارید چیستان
را اینجا خالی بکنید. گفت آیا بهتر از آن بیست که اینجا پر ننم؟

حاضر جوابی ۸۵۰

هانری چهارم بیکی از دخزهای درباری گفت راه اطاق شما از
کجاست؟ گفت از کلیسیا. و باز همین هانری چهارم بیکی از خواص
خود اهتمایزی داده با دست خود نشان بسینه او هبزد آشخن اظهار تشکر
نموده گفت من بهیچوجه لا یق این موهبت شاهانه نیستم. هانری آهسته
گفت بلي میدام اما چکم که در باره شما توسط نموده‌اند که این
نشان را بشمها بدهم.

حاضر خیالی

زنون حکیم در هنگام درس دادن بشاگردان منکر حرکت کشته
می‌گفت حرکت امری است عدمی وجود خارجی ندارد. دیوژن در جواب
وی فقط از جا برخاسته برآه افتاد. افلاطون در تعریف انسان گفته بود
انسان حیوانی است دو پا که پر نداشته باشد. دیوژن یک خروس لاری
بزرگی پیدا کرده پرهای اورا کند و آن خروس را در مدرس افلاطون
سر داده گفت این است انسان افلاطون!

تُخْمَ گَذَارْدَن

ناجر جوانی از گرفتن عیال آبا و امتناع مینمود و چون سبب از
وی جویا شدند گفت زنها سر نگهدار نیستند و اگر انسان چیزی در دل
داشته باشد و بایشان بگوید فوراً رفته بسایرین بروز میدهند و من
نمیخواهم با کسانیکه اسرار دیگران را فاش میکنند همزندگانی کردم.
رفقا گفتهند همه زنها اینطور نیستند و اینکه شنیده اید میگویند زنها
اسرار خود را نگاهداشته و اسرار دیگران را فاش میکنند کلیت نداشته
ها برای تو یک زن پرمتانت و دازپوشی انتخاب خواهیم گرد و بقول خود
همین کار را کردند. در همان شب اول چون ناجر با تازه عروس بیست
رفت کمی پس از استراحت بنای ناله و نقنق را گذارده از در دل شکایت
نمود. زن خواست از جا برخواسته قند داغ و نبات داغ حاضر کرده
باورد گفت لازم نیست این عادت همیشگی من است که شبها مبتلا بدرد
دل شده ولی بزودی رفع و برطرف میگردد و اگر بکسی نمیکوئی این
درد دل درد دل خوبی است که هر شب عارض شده و اگر راستش را
بعخواهی مداری من شبی یکدانه تخم میگذارم. در همین حین از عقب
دست بعیان پاهای خود برد و یکدانه تخم مرغ گرم بیرون آورده گفت
این است تخم امشب حالا راحت شده میخوابم. شوهر فوراً بخواب
رفت و زن آهسته تخم مرغ را برداشته فوراً بیرون امده و بخانه همسایه
رفته زن همسایه را که با او آشنا بود صدا زده تخم مرغ را باو نشانداد
گفت بین هنوز گرم است و تفصیل واقعه را برای وی شرح داده گفت
حالا معلوم میشود که چرا این هر دزن نمیگرفت اما محض اینکه مطلب

فاش و شوهرم رسوا نشود خواهشمندم که باحدی این عسله را نگوئی
هابین خودهان محترماهه بماند. زن همسایه در کتمان سر قول شرف داده و
آن تخم مرغ را امانت کرفته آن تخم مرغ با قید محترماهه بودن مطلب تاصبع
دست بدست در تمام خانهای دوست و بیگانه گردش کرده هنوز هواروشن
نشده بود که تمام رفای تاجر بقضیه مسبوق شدند و روز وقیکه تاجر
بیازار رفت قبل از اینکه آنها حرفی نزنند گفت آیا حق بجانب من نبود
که زن نمیردم؟

موعد مرگ *

ملا نصرالدین رفت مالای منبر و گفت ابها الناس اول شکر بکنید
خداآن را تا بعد بکویم که برای چه باید شکر بکنید. همه شکر کردند،
ملا گفت این شکر مخصوص آن است که خداوند برای شماها مرگ را در انتهای
عمرتان قرار داده و در ابتدای عمرتان قران نداد و بنابراین میتوانید شما
در دنیا بعضی کارها بکنید که اگر خدا مرگ را در ابتدای عمرتان قرار
میداد آن کارهارا نمیتوانستید بکنید و آن کارها که باید بکنید این است
که همه وقت باید خیرتان با شخصیت رسیده هیچ وقت ضررتان عاید نگردد.

دیوانه ملکه *

ملکه المیزابت مسخره درباری خود را که حرفهای گزنده بعلکه
زده بود از حضور خود رانده بیرون کرد ولی پس از چندی باز نسبت باو
بسیارات آمده اجازه شرفیابی باو داد. دفعه اولی که دیوانه پس از

مغضوبیت بحضور ملکه آمد ملکه چون چشمش باو اقتاد گفت ها باز آمده ای که از من بدگوئی نموده و کار های مرا مورد تنقید قرار داده کلام درشت بزبان بیاوری؟ دیوانه گفت خیر چیزهای را که همه وقت ورد زبان مردم است و همه کس در همه جا میگوید لزومی ندارد که من تکرار نموده بگویم.

* ۸۰۵ * جواب عقرب

عقرب گفتند چرا در زمستانها هیچ از لانه بیرون نمی آینی؟ گفت در تابستانها که بیرون میایم آبا چه حرمتی برای من باقی میگذارد که در زمستان هم بیرون میایم !

* ۸۰۶ * نکهداری اسرار

یکی از ژنرالهای معروف فرانسه با قسمی از قشون خود حرکت کرده میرفت. یکنفر از صاحب منصبان او که ناوی سنت محرومیت داشت ازاو جویا شد که قصدتان از این حرکت چیست و بکدام نقطه هیروید؟ ژنرال گفت اگر سر این قشونکشی را بتو نگویم آبا در خود این قدرت را سراغ داری که مطلب دارم در دل نکهداشته باحدی نگوئی؟ گفت بله کاملاً گفت پس دانسته باش له بطور اکمل این قدرت در خود من موجود است.

* ۸۰۷ * سوارگاری نقاش

کنت لورانگه با موسیو دو این که یکی از اساتید نقاشان بود دوستی

داشته دا همدیگر هانوس بودند. گفت مزبور در صورتیکه فاقد استعداد
صنعت نقاشی بود هیل زیادی باین کار داشته و اغلب پرده هائی پر از
غلط ساخته موسیو دواین باو تعابیر میداد. روزی برای شکار با سایر
رفقا سوار شده بودند اسی که بموسیو دواین داده بودند بدفلق بود و
موسیو دواین از عهده سواری او بر نمی آمد. گفت قهقهه باو خندیده
از روی طعنہ و نمسخر مبکفت بینید موسیو دواین چه خوب اسب
هیراند بهبه بینید موسیو دواین چه سوارکار خوبی است! موسیو دواین
گفت بلى هر کس ممکن است محل تمجید و تعریف واقع شود من هم
شما را دیده ام که چه پرده های خوب میسازید و چه نقاش خوبی هستید!

تصدیقات محلی

(۸۰۸)

شخصی که در مورد تعرض و فحش کاریهای همسایه واقع شده بود
استشهادی تمام کرده و باضای اهل محل رسایده در آن شهادت‌نامه نوشته
او داین همسایه بمن فحش داده گفته است ای دزد ای بی‌شرف ای
بی‌ناموس ای بی‌غیرت. حاشیه آرا علای محل نوشته بود: تمام مرائب
خطوره هن را اینجا نسب تصدیق مدنمایم.

نایب دویم و سلطان (۸۰۹)*

ناپولئون وقتی سان قشون میدید از قضا کلاه از سرش بروی زمین
افتداد. فود آیکنفر از صاحبمنصبان جزو که نایب دویم و منتظر خدمت
بود کلاه امپراتور را برداشته باو داد. ناپولئون گفت مرسي سلطان.

(۸۶)*

بند شلوار

شموئل در یکی از سنین زندگانی خود ورشکست شده کارش به بند شلوار فروشی افتاد. آنهم نهایت که برای این نوع کاسپی دکانی باز کرده محل معینی داشته باشد بلکه دوره گردی و دستفروشی نموده در کوچه بمشتریانی که بر میخورد بند شلواری را که يك دو فرانک بیشتر برای او تمام نشده بود بقیمت هشت نه فرانک بلکه بیشتر هیفروخت. روزی در کوچه سینه بسینه بعقوب بر خورد. بعقوب باو گفت شموئل کجایی چه کار میکنی خیلی وقت است تو را نمیبینم. گفت ای زنده ایم شکر. گفت حالا چه کاسپی گرده کار و بارت چطور است؟ گفت بد نیست حالا بند شلوار هیفروشم. بعقوب گفت چه خوب شد گفتی هدنه است بند شلوار من پاره شده همه روزه زنم بمن میگوید بلک بند شلوار تو بخر من کوتاهی گرده پشت گوش میاندازم حالا خوب شد تو را دیدم بلک بند شلواری که قیمتا هناسب باشد با من معامله بکن تا زبان زنم از سر من کوتاه و از دست او آسوده شده باشم. شموئل گفت باکمال منت و بند شلوارهارا در برابر نظر وی گستره پس از چانه زدن زیاد یکی از آنها را که دو سه فرانک زیاد تر نمی ارزید. بیبلغ ده فرانک بیعقوب فروخت و پس از ختم معامله از بعقوب پرسید مادام بعقوب حالش چطور چطور است؟ گفت ای بد نیست روزگاری میگذراند. گفت حالا منزلتان کجاست؟ بعقوب آدرس منزل خود را بشموئل داده و با او خدا حافظی کرده رفت. شموئل معطل نمانده فوراً خود را بمنزل بعقوب و سانید و نزد هادام بعقوب رفت. هادام از او احوالپرسی نموده گفت حالا چه

میکنی؟ گفت بند شلوار میفروشم . هادام یعقوب گفت چه اتفاق خوشی من مدت‌هاست یعقوب میگویم بلک بند شلوار برای خودش بخرد این مرد از بس پشت گوش فراخ است تا کنمود دو صد انجمام این کار بر نیاهده حالا خوب شد که شما اینجا آمدید . شموئل پس از چانه زدن بلک بند شلوار بقیمت ده فرانک بمامادام یعقوب فروخته و خدا حافظی نموده پائین آمد . بلا فاصله پس از رفقن او یعقوب بخانه آمده زنش چون از دور چشمش باو افتاد گفت یعقوب آمدی شموئل الان اینجا بود و بحتمل وقت آمدن او را در پلکانها یا دم در دبه باشی حالا بیچاره بند شلوار میفروشد بلک بند شلوار بسیار اعلی بده فرانک برای تو از او خریدم . یعقوب گفت ای حر امزاده هتقلب خوب رنگمان در آهای ژرفین آهای ژرفین ! ژرفین خدمتکار له دختر دهاتی ساده لوحی بود باطاق آمده یعقوب باو گفت این بند شلوار فروش را که الان از اینجا رفت جانمی بابامی نماید خیلی دور شده باشد زود برو پائین او را صد ازده بگو برگرد بیا . ژرفین که خرج آور خانه نیز بود دو پله یکی پائین آمد و در کوچه دویده در پنجاه قدمی بشموئل رسید گفت میگویند برگرد بیا . شموئل گفت آها هیدانم برای چه خواسته اند معلوم شد بالاخره بده فرانک راضی شده اند دیگر بالا آمدن من لزومی ندارد این بند شلواری است که پسندیده اند بکیر و ده فرانک را ده . ژرفین ده فرانک را داده و بند شلوار سیم را گرفته نزد خانم و آقا آورد . یعقوب خشکش زده زن گفت غصه نخور صبح بند شلوار نداشت حالا تا آخر عمرت بند شلوار خواهی داشت .

(۸۶۵) قهوه خانه پاریس

عفوب به داود گفت من ممکن نیست هیچ وقت تنها بقهوه خانه
بروم هر وقت هیروم خودم هستم وزنم و دختر کم علاوه براینکه ما فاعیل
خود و دسته جمعی قهوه خانه رفته ایم صرفه هم در این است. داود
گفت دیگر تصور صرفه را نمیدام چه جور بکنم؟ گفت این جور یک
پیاله قهوه که میخواهیم و میآورند قندش را زنم میخورد خود قهوه را
من و دخترم نمیکنی را میلیسد.

(۸۶۶) برادر و خواهر

پسری که جوان سیار سر براهی نود عاشق دختری شده دختر نیز
عشق وی را پذیرفت و پسر نزد پدر خود رفته مطلب را اظهار داشت
و خواست تحصیل اجازه نماید تا آن دختر را بعقد ازدواج خوبش
درآورد. پدر اظهار نوهدی نموده گفت افسوس این دختری را که
اگر چه از حیث دولت و جمل و نجابت و کمال و کلیتاً از همه حیث سیار
خوب است ولی هانعی در این میانه هست که تو نمیتوانی با او وصلت
نموده او را بزنی اختیار نی. پسر سبب جویا شده پدر پس از اصرار
زیاد محظوظ را ذکر نموده گفت این دختری که طالب او شده‌ای از نسل
من بوجود آمده این دختر در واقع خواهر تو است و خواهر را برادر
نمیتواند بگیرد. پسر چون حقیقت مطلب را دریافت یکی مایوس و از
این غصه رنجور و مزاجش منحرف شده بیستر ناتوانی افتاد و از زندگانی
سیر شده مرگ را استقبال هینمود. هادرش روزی در بالین او غم‌خوار گشته

نموده و با کمال اصرار سبب هرگ طلبی او را جویا شده پسر درد خود را
که در مان نداشت بعما در اظهار داشت . آن زن چون ناین مراتب آگاهی بافت
خنده کرده گفت بکلی آسوده خاطر باش که این وصلت در کمال خوبی
انجام پذیر است زیرا آن دختر که میگوئی از نسل پدر تو است خواهر
تو محسوب نشده هن تورا از کس دیگر داشته تو از نسل این مرد و پسر
این پدر نیستی .

* ۸۶۷ * قیمت کشیده

در یکی از قهوه خانه های پاریس مسافری که صاحب قهوه خانه
نسبت با او تعریض بیموقوعی نموده بود یک کشیده آبداری بگوش آن قهوه چی
نواخت . طرفین را نزد قاضی صلحیه برداشت . قاضی پس از تحقیق گفت
هیبا است صد فرانک بمحض بدهی . خارب یک اسکناس دویست فرانکی
در آورده روی میز گذاشت . قاضی گفت صد فرانک آن زیادی است .
گفت آنهم برای کشیده دوم و بدون آنکه فرصتی بدهد نشیده دویم را
نیز هانند اولی نواخته و راه خود را گرفته و رفت .

* ۸۶۸ * اجرت کارگری

شموئل که دنیا بر او تنگ شده بود و از هیچ مح راه معاسی
نداشت نزد یکی از سرمهایه داران نزرگ که با او هم‌دین و دارای چندین
 مؤسسه و کارخانجات بود رفته اظهار فقر و پریشانی نمود . آن شخص
 با او گفت ممکن است من تورا در مؤسسات خودم بکاری بگهارم که اجرت خوبی

دریافت داشته امر زندگانیت هرتب کردد من بکارگرانی که همکیش ما نبستند روزی بیست فرانک میدهم بتو بمالحظه هم عذهب بودن پنجاه فرانک خواهم داد . شموئل اظهار تشکر نموده گفت پس در این صورت متوجه از این پنجاه فرانکی که بمن مرحمت میفرهاید سی فرانکش بخود من بدهید و بیست فرانک دیگر را با آن کسی بدهید که همکیش ما نموده و بجای من به مؤسسه آمده مشغول کار میشود .

* ۸۶۹ * سقوط آهنکوب

آهنکوبی در روی شیروانی یک عمارت شش طبقه مشغول کویدن آهندگان پای او لغزید و از شیروانی باطرف خیابان پرت و سرازیر شد . از اتفاقات بروی ساناط یک هغازه افتاده و با آن ساناط خرابشده بروی زمین افتاد . ساناط و خرابشدن آن سقوط آهنکوب را هلاکم کرده صدمه خطرناکی با آهنکوب وارد نیامده فقط قدری کوبیده و بیحال شد . جمعیت اطراف او را گرفته و در صدد بهوش آمدن وی برآمدند و چون چشم گشوده ملتفت او ضاع شد اول حرفی که زد این بود که گلوی من خشک شده چیزی بمن بدهید تا حلق و دهانم را تر و تازه بکنم . پیرزنی که آنجا بود لیوانی پر از آب نزدیک دهان او آوردہ گفت بخور بخور ! آهنکوب پرسید چیست ؟ گفت آب است . آهنکوب گفت آیا سقوط از شش طبقه عمارت کافی برای آن نموده که مستحق نوشیدن یک جرعه شراب شده آب بمن میدهید ؟

* (۸۷۰) * جنایت شرم آور

مادام دوران که در حضور شوهر و دختر خود مشغول مطبله روزنامه بود سریلنگ کرده گفت واقعاً عجب روزگاری شده چه جنایت شرم آوری! موسیو دوران پرسید ها چه نوشته‌اند؟ گفت نوشته‌اند دو نفر از ارازل و اوپاش در چندگل بدختر پانزده ساله برخورده و نسبت باو جنایت شرم آوری را هر تکب شده‌اند. مادموازل دوران که از قضا اوهم پانزده ساله و خیلی دخترساده لوحی بود پرسید جنایت شرم آور چیست؟ مادر خود را در جواب عاجز دید ولی پدر معطل نمانده گفت جنایت شرم آور این است که تف صورت دخترینداراند. این گذشت شب مهمان داشتند و جمعیتی از اقوام بر سر میز شام نشسته صحبت از واقعه که در روزنامه درج شده بود بیان آوردند. خاله گفت حالاً بآن بیچاره دختر چه باید بگذرد! عموم گفت از فراری که شنیدم آن دختر بیچاره از شدت غصه خودش را کشته است. مادموازل دوران بیز خود را داخل صحبت لرده گفت اگر همچو کاری کرده و خودش را کشته باشد معلوم میشود خیلی دختر احقی بوده است من اگر بجای او بودم بعد از این کار دیگر میکردم. گفتند چه میگردد؟ گفت فوراً دسته‌المرا درآورده خودم را پاک میکردم.

* (۸۷۱) * گارد و چندگال طلا و نقره

یک ساعت نصف شب هانده بود که شموئل در خیابان بیعقوب برخورده اورا با لباس هشکی و کفشهای برقی و دستمال کردن سفید دیده

کفت آها آها مگر چه شده مگر چه اتفاقی افتاده مگر میلیونر شده‌ای؟
 کفت نه این لباس برای مهمانی بود امشب منزل داود بشام دعوت داشتیم
 حالا از آنجا برمیگردم اگر بدانی چه تهیه مفصلی دیده بود! شموئل
 کفت معلوم میشود داود کار و بازش بد نیست . یعقوب کفت بد نیست
 کدام است حالا اوضاع و دستگاه داود را هیچکس ندارد شامی را که
 برای ما تهیه کرده بود صبرکن تا بشمارم یک و دو و سه و ... هفت جور
 خورد اک بما داد غیراز پیش غذائی و سوپ و پس غذائی شیرینی میوه
 ا نوع و اقسام شرابها بردو شانپانی بورگی حوله‌ها تمام پاک و نظیف
 ظرفها چیدنی از همه بالاتر بتو بگویم تمام کارد و چنگالها نقره و طلا!
 نه بابا ! بجهان خودت . پس در آرنشان بده بیلتم .

د عوت به پیلاق *

شموئل در کوچه به داود برخورده کفت آهای رنده شنیدم کار و
 بارت بد نیست با پارو پولت بالا می‌رود . کفت ای خیر چندان خوب
 خوب نیست اما چندان بد بد هم نیست امسال همینقدر است که توانستم
 یک شنل خز نیعمدار برای زنم بخرم و یک باغچه و خانه پیلاقی کوچک
 هم برای گذراندن گرمای تابستان اگر چه کوچک است اما بد نیست .
 کفت پس ناید بما یک سوری آنجا بدهی . کفت حاضرم قدم روی چشم
 کفت کی؟ کفت همین یک شنبه آینده فاهم را بیایند آنجا صرف بکنید .
 کفت با کمال امتنان کجا باید آمد؟ کفت روز یکشنبه در گارلو گرامبورک
 طریق ده ساعت و چهل دقیقه را گرفته در بوله لطرو بیاده میشوی آنوقت
 جاده جلو گار را گرفته راست هیائی بجاده دویم دست چپ که رسیدی

در همان جاده صد قدم آمده بخانه ها میرسی که پنجه های آن سبزرنگ است همانجا با یک نوک پا در باغچه را باز کرده وارد میشوی. گفت چرا مثل همه مردم با دست در را باز نکنم؟ گفت برای اینکه دستهای تو کیر است زیرا آذوقه های بسیاری برای ناهار خردمند همراه میآوری.

* ۸۷۳ * خانم و خدمتکار

یکی از خانمهای پاریسی وقتی که دید خدمتکارش آبستن شده و روز بروز بر قطر شکمش افزوده میکرد او را در اطاق خود صدا زده و باو گفت روز اولی که من تورا بخدمتکاری آوردم با تو شرط کردم که بعضی ولگردیها را کنار گذاشته ماکمال معقولیت مشغول انجام خدمات باشی و حرکتی که مخالف آرزومندی باشد باید از تو سر نزند اینکه میبینم شکمت روز بروز بزرگتر شده و از قرار معلوم آبستن شده ای لهذا همین اکنون حساب تورا روشن کرده هرچه از نایت شهریه طلبکار هستی بتو پرداخته مرخصت میلهم دیگر با این حالات آبستنی هاندن تو در این خانه صورت صحیحی ندارد همین الان باید بروی. خدمتکار بگرید افتد. گفت خانم آبستنی که اینقدر اهمیت ندارد شما خودتان هم آبستن هستید. گفت آبستنی داریم و آبستنی هن از آقا آستنیم. گفت هن هم همین طور.

* ۸۷۴ * رسیزدلا بچه خوی

سر هباشر یک دهی ازد اربابی که صاحب آن ده بود قدر و منزلتی بسزا داشته طوری بود که هر وقت آن سر هباشر شهر می آمد ارباب

پذیرائی شایانی از او نموده و وی را احترام کرده در سر هیز غذاخوری با خود می نشاند . دو زی آن سرمهباشر بدیدن ارباب آمد که ارباب مهمان داشته مهمنها یازده نفر بودند له با ارباب دوازده نفری بر سر هیز نشسته غذا مینخوردند . ارباب او را دعوت بعضا خوردن نکرده حق اذن جلوس هم بود نداد . سرمهباشر همان قسم ایستاده را پرتهای مختصری از اوضاع ده داده سؤالات ارباب را از روی سرسنگینی جواب میداد . یکی از مهمانها گفت معلوم میشود خبر مهمی نیست این جزئیات هم له اهمیت نداشته قابل هذا کره نیست . سرمهباشر گفت چیزی که فی العمله اهمیت دارد این است که ماده خولک من آستن بود دیروز زائید سیزده بچه آورده است ! ارباب گفت پس حالا کار یک قدری مشکل میشود برای اینکه هاده خولک دوازده پستانک بیشتر ندارد و در وقت شیر خوردن چون هر چه یک پستانک را گرفته ممکن بچه سیزدهم سرش بی دلاه میماند نمی دانیم تکلیف او چه میشود ؟ سرمهباشر گفت تکلیف او مانند تکلیف من است باید مثل من باشد و در حینی که ان دوازده نفر دیگر مینخورند او تماسا بکند .

ماهیفروشی و بانک

* ۸۷۵ *

بعقوب در یک گوشہ خیابان رو بروی یک صرافخانه بزرگ دکان ماهیفروشی را ز کرده یک سال است که در آنجا مشغول کاسبی است و کاسبی او کمال رونق را دارد . شموئل که عده است بعقوب را ندبند بود و نمی دانست چه میکند اتفاقا از آن حدود گذر کرده چشم بعقوب افتاد که در جلوی دکان ایستاده حساب دخلهای خود را میگر . نزدیک

آمده پس از سلام و تعارف گفت این بساط هال شماست ؟ گفت بلی متعلق بخودت است تفاوتی نداریم . گفت چند وقت است این مغازه را باز کرده‌ای ؟ گفت تزدیک بیک سال می‌شود . گفت روزگار و کار و کاسبیت چطور است ؟ گفت شکر بدنیست امرهان می‌گذرد و در ظرف این بیک ساله هم قریب صد هزار فرانکی پس انداز کرده‌ایم . شموئل گفت اهو اهو خیلی خوشحال شدم پس میدانی نکلیف چیست حالا نکلیف تو آن است که بدون هیچ عذر و بهانه سه هزار فرانک بمن قرض بدهی یکماهه از قرار نرخ صد دوازده و نیم در سرمهود پول را اصلاً فرعاً تا دینار آخر آورده تسلیم می‌کنم خدا سایهات را کم نکند . یعقوب پشت گردن خود را خارانده گفت عزیزم شموئل من خیلی هیل داشتم له بتوانم خدمتی بتو کرده باشم اها اها ... شموئل گفت اها چه ؟ یعقوب گفت اها افسوس حالا حالا له حکایت حکایت پول قرض دادن است که حکایت پول قرض دادن است له حکایت پول قرض دادن است محظوری در جلو دارم که این کار را برای من محال نموده خیلی خیلی معذرت می‌خواهم . شموئل گفت چه محظوری ؟ یعقوب گفت محظور محظور محظور این است له پارسال پارسال که من آمدم این دکان را برای ما هیفروشی اجاره بکنم رئیس این بانک رو بروئی که ملاحظه می‌کنی بکلی مانع شده نمی‌گذاشت این بساط را من اینجا راه پیندازم و هزار جور اشکال نراشی کرده تا بالاخره پس از کشمکشهای زیاد که شرح آن خیلی مفصل است از کل هم برآمده قراری با هم گذاردم که بر طبق آن باید رفتار نموده تخلف از آن قراد داد برای هیچیک از طرفین ممکن نیست . شموئل پرسید چه قراری ؟ گفت قرار گذارده‌ایم

که هیچکدام از طرفین کار یکدیگر را نکرده نه او هاییفروشی بکند و
نه من پول بکسی فرض بدhem .

دو طبیب لافن ۸۷۶

دو نفر طبیب اغراقگو در یکی از قهوه خانهای یاریس با هم نشسته
که صحبت بودند. اولی بدینمی گفت از وقتیکه من مطب باز کرده
مشغول طبیعت شده ام علاوه بر آنکه هیچکدام از مریضهای من تلف نشده اند
تمام اهل محل بواسطه دستورات صحی و نصایحی که داده ام هیچ ناخوش
نشده همگی نمال رضایت را از من دارند بحدی که چند روز قبل جمعی
از اهالی نزد هم گرد آمده و اسم نویسی کرده مبلغی هایی خود تقسیم و
جمع آوری نموده اند که میجاناً و ملاعوض من بی دارند تا لااقل زندگانی
من تأمین شده از بی دخلی تلف شوم. دیگری گفت من هم بین وضعیت
شمارا دارم و این تفاوت که هفتة پیش اتفاق بدی برای من افتاده در
حقیقت نزدیک بود غزل خدا حافظی را بخوانم . پرسید چه اتفاقی ؟
گفت غریب بنصف شب بود که طرف منزل عیامدم در کوچه خلوت
جمعی بر من ریخته بقدرتی مرا کتک زدند که سه چهار روز بستری شده
رزدیک بود بهلاکت برسم. پرسید که ها بودند ؟ گفت بلی بالاخره ضاریین
را پلیس لشف نموده معلوم شد همگی عملجات مونی بودند که هیچ گفتند
از وقتی که فلانی مشغول طبیعت شده است دیگر کسی نمrede وازاين باست
کاسی ها در و تخته اش بكلی سته و نان ها آجر شده است .

* ۸۷۷ * خدمتگار مواظب

مسافری در یکی از شهرهای کوچک وارد همراهانخانه شده آخر شب بود و صبح را در ساعت نه عیادیست راه آهن گرفته برود. پس از خوردن شام چون برای خوابیدن باطاق خود میخواست برود بخدمتگار همراهانخانه سفارش داده گفت هیباید ساعت هشت آمده هرا بیدار کنی و این را دانسته باش که چون خواب من خیلی سنه گین است در را باید خیلی قایم بزرگی قا هن بیدار شوم. خدمتگار که دختر جوانی دود بسیار خوش بینیه و پهلوان هشت گره کرده خود را نشانداده گفت آسوده باش من مواظب بوده در سر ساعت هشت بیدارت خواهم کرد. مسافر هزبور در اطاق خود خوابیده هنوز هوا روشن نشده بود که دفعه هشتماًی بسیار سخت بدر اطاق نواخته شده مسافر سر اینجه بیدار گشت و با صدای وحشت آهیزی گفت کیست چه خبر است! خدمتگار از پشت در فریاد کشیده گفت هنوز ساعت هشت نشده است که بیدارت بکنم تازه ساعت شش است فراموش نکرده ام بیدارت خواهم درد.

* ۸۷۸ * کار جنگجو

عملجات کارخانه معمولی در هنگام تنفس از کارخانه بیرون ریخته بقهوه خانه های اطراف رو آور شده هر کدام یک کیلاس مشروب خورد و سیگار یا چیقی کشیده بکارخانه رجعت میکردند. یکی از آنها بود که بواسطه زیاد روی در هشروبات اغلب در قهوه خانه اسباب جنگ و جدال فراهم آورده کتک کاری میکرد. صاحب کارخانه نسبت باو که کارگر

بسیار قابلی بود علاقه‌مند بوده اورا نزد خود خواند و بوی نصیحت داده از جنگجوئی منع ش نمود. آن کار گر کفت تقصیر من نیست اغلب طرف مقابل سر دعوا را با آدم باز نموده او شروع میکند و آدم را مجبور باین اقدامات مینماید. صاحب کارخانه گفت نه بعد از این هر وقت دیدی که کسی مخواهد سر دعوا را با آدم باز نماید آدم هیچ اعتنایی باو نکرده و گیلاس خوابش را خورد و راه خود را گرفته بکارخانه هی آید. کار گر گفت چشم اطاعت میکنم. بلک روز دو روز گذشت باز خبر آوردند که آن کارگر در قهوه خانه نزاع نموده است. کارفرما او را احضار کرده گفت مگر من بتو سفارش نکرده بودم و دستور نداده بودم که چگونه رفتار نموده از منازعه کناره جوئی بکنی؟ گفت بدینختانه این دفعه من بهمان دستور العمل شمارفقار کرده گرفتار شدم. گفت چطور؟ گفت همانجور که گفته بودید من وقتی له دیدم طرف خیال بهانه جوئی را دارد گیلاس خوابش را برداشته خوردم و خواستم راه خود را گرفته بکارخانه هم راجعت کنم که نزاع در گرفت.

* ۸۷۹ * سه نفر غواص

سه نفر از کلوپ شناگری نزد هم نشسته صحبت از شناگرهای قابل و غواصان ماهر بینهودند. اوای گفت من در جزیره سراندیب غواصی را دیدم که برای صید مرغوارید در قعر پنجاه هتلری فرو رفته و بیست دقیقه در زیر آب هانده بعد بیرون آمد. دویمی گفت اینکه نقلی ندارد من کسی را دیدم که صبح در ساعت هشت پائین رفته نزدیکهای ظهر بود که از آب بیرون آمد معلوم شد که آن زیر خوابش برد بود. سیمی گفت

این هم تعجبی ندارد من در سه سال قبل با چشم خودم غواصی را دیدم
که بدریا فرو رفت و هنوز هم که هنوز است بیرون نیامده است.

— — —

* ۸۸۰ * در نفر اغراقگر

یکی گفت چشم من بقدرتی بینائی و قوت دارد که از هزار قدمی
چیزهای بسیار کوچک را می‌بینم مثلاً الان در روی گلدهسته آن کلیساها
مکسی را که آنجا راه می‌رود می‌بینم. دیگری گفت چشم من این قوت
را ندارد اما گوشم بدروجہ شنوائی و قدرت دارد که صدای پای راه رفتن
آن مکس را می‌شنوم

* ۸۸۱ * رفقن قاضی بهشت

حضرت شمعون در بان بهشت با اعوان و انصار خود علی المعمول در
روی سکونشته هر کسی را که اجازه ورود در دست داشت رسیدگی نموده
پس از تحقیقات لازمه اذن دخول میداد. ثبات اداره همه روزه از صبح
تا غروب در آنجا حاضر بوده اسم و رسم ورود طلبان را ثبت کرده یکی
میگفت من زارعه دیگری کاسب دیگری نوکریاب دیگری عالم دیگری زاهد
تا آنکه بلک روز یکی گفت من قاضیم. حضرت شمعون بی نهایت اظهار
تعجب کرده فوراً بکار کنان خود حکم داد که تا سه شب سر در عمارت
بهشت و جلوخان بزرگ را چراغان نموده جشن بگیرند زیرا تا آن روز
دیده نشده بود که نفر قاضی بهشت آمده باشد.

— — —

(۸۸۲) **بانک رهی**

یعقوب بانک رهی داشته روزی شموئل نزد وی آمد و گفت پنج هزار
فرانک وجه برای من لازم شده است برای مدت سه ماه گردی و ضمانتهای
لازمه را هم هرچه خواسته باشید حاضرم میدهم. گفت اسیار خوب
در صورتیکه ضمانتهای لازمه و گردی خوبی بدھی برای مدت سه ماه
با ربع صد و بیست و پنج حاضرم معامله را انجام بدهم. شموئل گفت
پس من چندی قبل اسحق را ملاقات کدم او بعن گفت شما از قرار
صد پانزده معامله میکنید چه شده است حالا میگوئید صد بیست و
پنج؟ گفت آنوقت که صد پانزده میدادم زمستان بود و روزها کوتاه حالا
ناسبستان است و روزهای بلند صد بیست و پنج یک دینار کتر میخواهم داد.
.....

(۸۸۳) **یک سبد سیب**

دختر یکی از دهفانان بزرگ نزد کشیش مرای اقرار بگناهان و
طلب آمرزش رفته با کمال ترس و لرز گفت گناه بزرگی کرده‌ام واز گفتن
آن خجالت میکشم. کشیش گفت خداوند ارحم الراحیم و رحمت او
بی‌یابان است هیچ خجالت نکشیده بگو بیینم چه گناهی کرده‌ای؟ گفت
یک سبد سیب که تقریباً سی چهل دانه میداشد دزدیده‌ام. کشیش گفت
هرین؟ گفت بله همین. کشیش گفت این چندان گناه بزرگی نیست و
بسیار غفران پذیر است سی چهل استغفار اللہ بگو و توبه بکن گناه
آمرزیده میشود. گفت اما معدنیت میخواهم یک سبد سیب را که
دزدیده‌ام آنرا از باغ شما دزدیده‌ام. کشیش نکانی خورده گفت پس

گناهت با آن سهوات که گفتم آمر زیده نمی شود باید علاوه بر توبه و استغفار ده فرانک هم پول نقد بخراج بیار کلیسیا بدهی.

* ۸۸۴ * اقرار بگناهان

شخصی که عادت بذدی داشت برای اقرار بگناهان و طلب آمر زش نزد کشیش رفت و در ضمنی که اعمال گذشته خود را شرح میداد از آنجاییکه عادت طبیعت ثانوی است در همان اقرارگاه ساعت بغلی کشیش را کش رفته در جیب خود گذارد و چون ذکر گناهان خود را به اتمام رسانید گفت يك ساعت هم دزدیده ام . کشیش گفت آن ساعت را باید بصاحبش هستد بداری و صد استغفار اللہ بکو تا گناهت آمر زیده شود . گفت اگر هیفرهاید آن ساعت را بدhem خدمت جنابعالی . کشیش گفت خیر لازم نیست بعن بدهی همانطور که گفتم رقتار بکن . آن شخص قدری فکر نموده بعد گفت در صورتیکه صاحب آن ساعت نخواهد از من بگیرد تکلیف چیست ؟ گفت در این صورت مال خودت خواهد بود از شیرهادر هم حلالتر . گفت مرسی واظههار تشکر از آمر زش گناهان نموده و رفت .

* ۸۸۵ * طارلات انان کردن

سنه نفر دختر دهاتی برای خدمتکاری و جمع آوری وجوه پاپا صطلاح خودشان برای فراهم کردن سرمایه عروسی و تحصیل جهیزیه پیاریس آمده مدتی در آنجا مشغول خدمتکاری بودند و وجوهی فراهم کرده پس از چندی هرسه بوطن اصلی خود مراجعت نمودند . بدیهی است